

РЕШЕНИЕ

№ 6333

гр. София, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4755** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],[жк] [улица], представлявано от М. Р., чрез адв. Т. против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С977-0039829/17.03.2021 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 ЗДДС – запечатване на обект – кухня и склад,от който се извършват доставки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисвано от [фирма], за срок от 14 дни.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие сматериалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С. чрез юрисконсулт К. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С977-0039829/17.03.2021 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в

Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., на оспорвания е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б. А ЗДДС – запечатване на обект – кухня и склад, от който се извършват доставки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисвано от Р. систем дайт Е., за срок от 14 дни от връчване на заповедта.

Видно от обстоятелствената част на обжалваната заповед, на 05.03.2021 г. в 17.18 ч. На телефон [ЕГН] е направена поръчка за доставка на храна-здравословно меню –обяд и вечеря от Р. систем дайт Е..Контролната покупка е извършена на 08.03.2021 г. в 9,30чм в [населено място], бул.М.,ТЦ О. купел-посочен като адрес за доставката.Стойността на покупката била 25 лв ,платени от З. Н.- инспектор по приходите.Сумата била получена от доставчик- В. Р., като за покупката не бил издаден касов бон,нито касова бележка от кочан с ръчни касови бележки.След покупката била извършена проверка на посочения търговски обект в [населено място], [улица] в 10 ч на същия ден, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, модел Д. Р. с ИН на ФУ DY 502207 и фискална памет № 36360980. Било установено,че за покупката на здравословното меню от 25 лв. не е издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство, което е било в работен режим. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка АА № 0039828/08.03.2021г., издаден на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК, както и опис на парите в касата. След легитимацията на проверяващите бил отпечатан дневен финансов отчет от 08.03.2021г ,от който е видно,че сумата от 25 лв. не е отразена,като регистрирана чрез издаване на касова бележка,като е регистрирана касова наличност в размер на 5290лв,която представлява въвеждане на пари в касата, без да се отрази на монтираното фискално устройство. Налице е обяснение от управителя М. Р., която заявила, че парите от доставката се получават на следващия ден и тогава се издава касова бележка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (заповедта е връчена на управителя на жалбоподателя на 19.03.2021 г.,същият оспорил заповедта по административен ред,като с решение от 14.04.2021г същата била отхвърлена,а жалбата е депозирана директно в съда на 29,04,2021), подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С977-0039829/17.03.2021 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., на оспорвания е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б. А ЗДДС – запечатване на обект – кухня и склад,от който се извършват доставки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисвано от [фирма], за срок от 14 дни от връчване на заповедта. От събраните по делото доказателства се установява, че на 05.03.2021 г. в 17.18 ч. На телефон [ЕГН] е направена поръчка за доставка на храна-здравословно меню –обяд и вечеря от [фирма]. Контролната покупка е извършена на 08.03.2021г в 9,30чм в [населено място], [улица], ТЦ О. купел-посочен като адрес за доставката. Стойността на покупката била 25 лв., платени от З. Н.- инспектор по приходите. Сумата била получена от доставчик - В. Р.,като за покупката

не бил издаден касов бон, нито касова бележка от кочан с ръчни касови бележки. След покупката била извършена проверка на посочения търговски обект в [населено място], [улица] 10 ч на същия ден, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, модел D. P. с ИН на ФУ DY 502207 и фискална памет № 36360980. Било установено, че за покупката на здравословното меню от 25 лв. не е издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство, което е било в работен режим. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка АА № 0039828/08.03.2021 г., издаден на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК, както и опис на парите в касата. След легитимацията на проверяващите бил отпечатан дневен финансов отчет от 08.03.2021 г., от който е видно, че сумата от 25 лв. не е отразена като регистрирана чрез издаване на касова бележка, като е регистрирана касова наличност в размер на 5290 лв., която представлява въвеждане на пари в касата, без да се отрази на монтираното фискално устройство. Налице е обяснение от управителя М. Р., която заявила, че парите от доставката се получават на следващия ден и тогава се издава касова бележка.

В рамките на съдебното производство бяха разпитани свидетелите З. Ц. Н. и Т. Е. Т. От показанията им се установява, че поръчката е направена по телефона за дата 08.3.03, за здравословно меню - обяд и вечеря на стойност 25 лв., като доставката била на 08.03 от лицето В. Л. Р. с такси, без да бъде издадена касова бележка. Не била издадена касова бележка, като при последващата проверка в кухнята на фирмата на касов апарат наличността била 0 лв., а в касата имало 5290 лв. Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни и логично, съответстващи на писмените доказателства по случая.

При така установените обстоятелства несъмнено се установява изпълнението на предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, като съобразно посочения текст принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ.

От събраните по делото доказателства се установява неспазването на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Съобразно нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС налагането на принудителната административна мярка е независимо от предвидената глоба или имуществена санкция. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Като условие за прилагането на мярката не е поставено и това за влизането в сила на наказателното постановление, с което в процесния случай е наложена имуществената санкция. Единствената преценка, която притежава административният орган е тази по отношение на срока на принудителната административна мярка, която преценка е била направена от този орган с оглед на вида на извършеното нарушение. Изрично в заповедта за прилагане на принудителната административна мярка

административният орган е обосновал 14-дневния срок с обстоятелството, че търговецът отдавна извършва търговска дейности е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата и въпреки това е допуснал и извършил административно нарушение.Срокът е също така съразмерен със стойността на покупката и съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта. Следователно, при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила,актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване направнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган/заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г./. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. При тези данни съдът намира,че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие назаконоустановените предпоставки. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноски от страна на ответника, съдът счита същата за основателна, като на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от М. Р., чрез адв. Т. против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С977-0039829/17.03.2021 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 ЗДДС – запечатване на обект – кухня и склад,от който се извършват доставки, находящ се в [населено място], [улица],стопанисвано от [фирма], за срок от 14 дни, като неоснователно.

ОСЪЖДА [фирма],ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],[жк] [улица], представлявано от М. Р. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: